

Висновок. Реабілітація дітей із ДЦП має індивідуальний характер. Комплекс засобів для дітей з ДЦП з спастичною та дискінетичною формами повинен складатися фахівцями з урахуванням усіх складових діагнозу. Комплекси вправ спрямовувати на дві важливі цілі – не допустити ослаблення та атрофії м'язів внаслідок недостатнього їх використання при дискінетичній формі та уникнути контрактур, при яких напружені м'язи стають малорухомими та фіксуються в патологічному положенні при спастичній формі ДЦП. Фізична реабілітація повинна відбуватися системно та бути максимальною направлена на результат.

Література.

1. Бадалян Л.О. Дитячі церебральні паралічі / Л.О.Бадалян, Л.Т. Журба, О.В.Тимошина. - К,1938.
2. Іпполітова М.В. Виховання дітей з церебральним паралічем в сім'ї / М.В.Іпполітова, Р.Д.Бабенкова, Е.М.Мастюкова. -М.,1993.
3. Левченко І.Ю. Особливості психічного розвитку хворих ДЦП в дитячому і підлітковому віці / І.Ю. Левченко // Зб. медико-соціальна реабілітація хворих і інвалідів унаслідок дитячого церебрального паралічу. - М.,1991.
4. Мастюкова Е.М. Фізичне виховання дітей з церебральним паралічем / Е.М. Мастюкова. - М.,1991.
5. Інтернет ресурс: <http://www.dcp.org.ua/parents/abdcp/dcptyps.html>

ФОРМУВАННЯ ДІАГНОСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З РОЗВИТКОМ В УКРАЇНІ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Кужільна Анастасія, Крачун Каріна

Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь

Резюме. У статті подається формулювання поняття «фахівець фізичної реабілітації», визначаються особливості педагогічної діагностики, сформульовано поняття діагностичної компетентності у єдності реабілітаційно-оздоровчого та освітньо-професійного компонентів. Обґрунтовано формування різновидів груп, зокрема соціально-особистісних, загальнонаукових, інструментальних та професійних компетенцій майбутнього фахівця фізичної культури.

Summary. The article deals with the formulation of the concept of "physical rehabilitation specialist," the peculiarities of pedagogical diagnosis, the notion of unity of diagnostic competence rehabilitation and health and education and vocational components. Grounded forming species groups, including social and personal, general, instrumental and professional competence of the future expert of physical training.

Актуальність теми. У сучасних умовах загострення оздоровчих і демографічних проблем в Україні гостро постала необхідність фізичної реабілітації та відновлення здоров'я наших громадян, що виводить на порядок денний завдання з підготовки достатньої кількості висококваліфікованих фахівців, від яких залежить не тільки реалізація оздоровчого потенціалу

фізичного виховання як компонента всебічного та гармонійного розвитку особистості, а й комплексне прогнозування відновлювальних потреб людини. За таких умов фахівці з фізичної реабілітації дедалі більше стають суб'єктами медичної, соціальної й психологічної допомоги. Із цих причин проблема підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до діагностичної діяльності як важливого етапу кваліфікованого відновлення організму людини засобами й методами фізичної культури є актуальною та своєчасною.

Мета: проаналізувати виникнення і розвиток фізичної реабілітації в Україні в розробленні та науковому обґрунтуванні формування компетентності майбутніх фахівців з фізичної реабілітації у процесі вивчення професійно-орієнтованих дисциплін.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі завдання:

- 1) проаналізувати сучасний стан дослідження проблеми формування діагностичної компетентності майбутніх фахівців з фізичної реабілітації;
- 2) узагальнити на основі педагогічних ідей і наукових підходів педагогічну характеристику діагностичної компетентності майбутнього фахівця з фізичної реабілітації в теорії та практиці вищої школи;

Методи дослідження. Для розв'язання поставлених завдань, в роботі використовуються методи аналізу й узагальнення наукової, навчально-методичної літератури.

Результати дослідження. Становлення фізичної реабілітації як науки та навчальної дисципліни зумовлене тим, що в суспільстві гостро постала необхідність комплексно вивчити процеси розвитку здоров'я людини (формування, лікування, відновлення, оздоровлення), етапи керованості станом здоров'я (підтримання, збереження, відтворення) взагалі і окремими його складниками (фізичне, психічне, репродуктивне та ін.) та виокремити види професійної реабілітації (соціальна, медична, фізична, психічна, педагогічна) [1].

Фізична реабілітація нині розглядається як галузь знань, що знаходиться на стику фізичного виховання і охорони здоров'я, має своєю метою максимальне відновлення функціональних можливостей організму людини шляхом використання фізичних вправ, тому підготовка фахівців фізичної реабілітації повністю відповідає завданням, що стоять перед українською системою охорони здоров'я і є на даний час надзвичайно актуальною [2].

Аналіз комплексу наукових і нормативних джерел у рамках проблеми дослідження засвідчує, що на початку 90-х років ХХ століття в Україні постала необхідність запровадження спеціальності «Фізична реабілітація». Становлення фізичної реабілітації як фаху в Україні відбувалось швидкими темпами: у 1994 році кафедри лікувальної фізичної культури і лікарського контролю (вищих навчальних закладів фізкультурного профілю) було реорганізовано в кафедри фізичної реабілітації; у 1997 році у Львівському інституті фізичної культури розроблено кваліфікаційну характеристику професії «фахівець з фізичної реабілітації», яку було затверджено наказом голови Держкомітету України з фізичної культури і спорту [3].

Учені зазначають, що в сучасних умовах для перспективного розвитку спеціальності «Фізична реабілітація» потрібно чітко визначити перелік дисциплін, необхідних для підготовки висококваліфікованих спеціалістів, та їхній обсяг. В. Зюзін і Т. Зінченко цілком слушно наголошують на необхідності розроблення типового навчального плану, освітньо-професійної програми, освітньо-кваліфікаційної характеристики для цієї спеціальності на державному рівні [4]. Фахівець з фізичної реабілітації – спеціаліст, головним цільовим призначенням якого є організація роботи з відновлення порушених функцій організму людини засобами фізичної реабілітації, у тому числі технічними та біотехнічними. Метою професійної підготовки є формування високоосвіченого спеціаліста, який повинен мати достатній фаховий рівень, що дозволяє йому швидко та якісно вирішувати теоретичні та практичні задачі, пов'язані з фізичною реабілітацією хворих і травмованих, здійсненням первинної профілактики захворювань та діяльності з фізичної рекреації на основі сформованих діагностичних компетентностей.

Висновки. Отже, сучасний фахівець фізичної реабілітації визначається як особистість, яка володіє діагностичними знаннями, уміннями та навичками, котрі дозволяють їй у професійній діяльності використовувати фізичні вправи, а також спеціалістом, головним цільовим призначенням якого є організація роботи з відновлення порушених функцій організму людини засобами фізичної реабілітації. Діагностична компетентність розглядається у єдності реабілітаційно-оздоровчого та освітньо-професійного компонентів як певна властивість особистості, що має складну системну організацію.

Література.

1. Кукса В. О. Професійна підготовка фахівців з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах : дис. канд. пед. наук : / Володимир Олександрович Кукса. – К., 2002. – 317 с. – Бібліогр. : с. 187–207.
2. Приступа Є. Н. Роль і місце фахівця з фізичної реабілітації в системі охорони здоров'я населення / Є. Н. Приступа, А. С. Вовканич // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту [Текст] / Харківське обласне відділення національного Олімпійського комітету України; Харківська державна академія дизайну і мистецтв. – Х., 1998. – С.92-96.
3. Приймак М. А. Вищі навчальні заклади України на ринку освітніх послуг фізкультурного профілю / М. А. Приймак // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві : зб. наук. пр. – Луцьк, 2002. – Т. 1. – С. 51–53.
4. Зюзін В. О. Професійна підготовка фахівців фізичної реабілітації в сучасних умовах освіти / В. О. Зюзін, Т. М. Зінченко // Видання ЧДУ імені П. Могили, Екологія, випуск 167, том 179. – С. 113-115.

ВПЛИВ ФІЗИЧНОЇ РЕКРЕАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ НА САМООРГАНІЗАЦІЮ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДІ

Литвиненко Катерина, Клиша Іван

Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь